

НАШИЯТЪ РАЗХОДЕНЪ БЮДЖЕТЪ.

[Отъ Юридически Прѣгледъ, 15 мартъ 1894 г.]

Свърши се прѣди два мѣсеца и първата редовна сесия отъ VII-то обикновено народно събрание. Задрѣмаха пакъ отъ своя десетомѣсеченъ сънъ ековетѣ на оградата, въ която членоветѣ му рѣшаватъ сѣдбинитѣ на страната. Не заспиватъ само отзивитѣ, които тѣхнитѣ прѣния и постановления събуждатъ изъ народа. Тѣ още звучатъ по нашитѣ вѣстници, изъ срѣдата на нашата интелигенция, въ кжситѣ на ония данѣкоплатци, които сж усѣтили дѣйствието на събранието, ако не по друго, то по двойната почти цѣна, която сж платили за обикновения пакетъ тютюнъ. Тѣ ще екнатъ и изъ колибитѣ на нашитѣ селяни, когато на послѣднитѣ се подложи смѣтката за плащане, la note à payer — когато бирникътъ имъ прѣдстави ненамаленитѣ данъчни листове или властѣта имъ поиска въ натура или пари увеличената пжтна повинность.

И голѣмо ще бжде разочарованието на нашия данѣкоплатецъ, особено ако той е чулъ, какво се пишеше по нашитѣ вѣстници миналото лѣто. Земледѣлскиятъ ни органъ Цѣлина¹ тѣй убѣдително писа противъ неравномѣрността на пжтната повинность, щото за съжаление е фактътъ, че тая неравномѣрность, намѣсто да се отстрани, се още повече усили въ миналата сесия. А всичкитѣ ни други газети възвѣстиха на едно зарадвано население, че правителството, проникнато отъ народоспасителната идея за намалението на държавнитѣ разноски, назначило комисия, която да обсъди и заключи, като какви економии могатъ да станатъ въ държавния ни бюджетъ. Въ своето възхищение Балканска Зора (брой 932) мислѣше, че нѣма да се намѣри българинъ, който да не похвали пра-

¹ Кн. XI и XII, 1893. Вижте и едно извлѣчение въ Юр. Прѣгледъ кн. XVII.